

сѣвѣрь, на кого-то равни-тѣ и зелени-тѣ полета, оскѣнен-ны-тѣ отъ дръбе-та, и напоѣванни-тѣ отъ много долчета, представлѣбахъ имъ пребесѣла глѣдка. Пребожници-тѣ отъ Пинта начинахъ той часъ пѣснь благодареніа когѣ, съ тѣхъ съ подмѣсихъ и отъ дрѣвѣ-тѣ корабы, сълзи точаще отъ радость, и смаани отъ величество-то на откритіе-то.

Като отадохъ всѣдржителю длъжността на благора-хѣміе-то, направихъ праведното и на предводителя си. Паднахъ на Коломбови-тѣ крака, съ чѣство на осжда-ніе. Молихъ го да прости невѣжество-то, невѣрство-то и дрѣзость-тѣ имъ, коа-то беше мѣ причинила излишно безпокойствіе, и толко пѣта беше съ препречила за избръ-шване-то на почѣданіе-то си, като възлизахъ отъ край на край, проповѣдахъ, предъ малко ухилаанного и заплашканого, като отъ кога одаренна съ най високо челоѣческо остроѣміе и постоанство, за да завърши дѣло погоріе отъ всако идеі-ж и отъ всако помыславаніе на сички предны бѣкобе.

Около изгрѣване-то на слънце-то, напланихъ и обрѣ-жихъ оранички-тѣ си. Загревохъ кѣмъ острова съ разгѣ-наты знамена, съ военнѣ мѣхикъ, и съсъ дрѣго военно нареждане. Като навлижихъ града, видѣхъ го покритъ съ множество народа, что вѣ съ сжералъ за новѣтъ и не-надѣйна-та глѣдка, съ рѣчны мѣтаніа-та и маханіа кои то показвахъ почѣданіе и омайване заради чѣдесны-тѣ предмети что виждахъ предъ очы-тѣ си.

Коломѣъ беше първий Европеецъ, кой-то стѣпи на но-вый отъ него откритый свѣтъ. Потрѣгнѣ облеченъ пыш-но, съ голъ саѣ-ж ѹ рѣжж. Хора-та мѣ го послѣдовахъ, и като колѣнничихъ обловидахъ много-пожеланнѣ-тѣ земі-ж. Олѣдователно дигнѣхъ крѣсть, и като паднахъ на очы пре-дъ него, отадохъ когѣ благодареніе, че ги ѹпѣти спо-рѣдъ желаніе-то имъ. Напokonъ значително обладахъ мѣс-то-то за кастелскѣ-тѣ и леѣонскѣ-тѣ коронѣ, съ сички-тѣ обыкновенны въ такѣзи обстоятелства обрады.